

آواکندیشه

ذوالفقار ایران

اولین ویژه‌نامه نشریه آوای اندیشه

دانشگاه فرهنگیان واحد شهید مطهری شیراز

شماره اول، سال اول، فروردین ماه ۱۴۰۵

کلاسِ درس
آن روز ...

ایران همواره سرافراز | خدای او
کودکان مدرسه‌ی ایمان | زنده است

ذوالفقار
ایمان

رسالة الغفران

امام حسین(ع) فرمود: مثلی لا یبایع مثل یزید
کسی مثل من با کسی مثل یزید بیعت نمیکنند ملت
ما با این فرهنگ و سابقه و معارف، با سردمداران
فاسد آمریکایی بیعت نخواهد کرد.

شهید امام خامنه‌ای
(رضوان الله تعالی علیه)

شناسنامه نشریه

■ سردبیر و صاحب امتیاز: رضا پولادوند

■ مدیر مسئول: رضا پولادوند

■ معاون هماهنگی: علی بیواره

■ مدیر وبلاگ: آرمان قربانی

■ طراح و صفحه آرایی: مهدی اقبالی

■ هیات تحریریه:

رضا پولادوند، علی بیواره، نازنین ابطحی،
آرمان قربانی، یوسف میری، پویا شجاعی،
محمد مهدی برزنده، مهدی کارگر

■ شماره مجوز:

د/۵۱۸۰۰/۴۴۱۸/۱۰۰

■ وبلاگ:

avayeandisheh.ir

■ راه ارتباطی:

راه های ارتباطی با نشریه آوای اندیشه در

بستر ایتا به نشانی [@avayeandisheh](https://www.instagram.com/avayeandisheh)

و [@nevisandegi_motahari](https://www.instagram.com/nevisandegi_motahari) است.

فهرست نشریه

۰۳ خدای او هنوز زنده است

۰۵ مجاهد دیگر

۰۷ ایران همواره سرافراز

۰۹ کودکان مدرسه ایمان

۱۱ شعر؛ کلاس درس آن روز

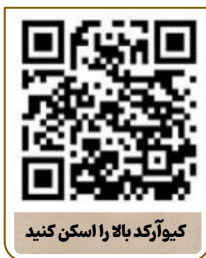
۱۳ ذوالفقار ایمان

۱۵ شعر؛ تیغ خلیل

۱۶ صدای ملت

۱۷ فردای وطن

۱۸ کاریکاتور

رضا پولادوند

دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان
واحد شهید مطهری

خدای او زنده است...

خدای او زنده است؛ و همین حقیقت، ستون استقامت این ملت است. در روزهایی که داغ و اندوه بر دل‌ها سنگینی می‌کند، مؤمنان به یک حقیقت تکیه می‌کنند: آن‌که برای خدا زیست، با مرگ خاموش نمی‌شود. نام و راه او در حافظه مردم می‌ماند، در دعاها زنده می‌ماند و در تاریخ، به‌عنوان نشانه‌ای از ایمان و ایستادگی ثبت می‌شود.

شخصیت‌هایی که عمرشان را در راه آرمان، عزت و مقاومت گذاشتند، تنها با جسم خود در میان ما نبودند؛ با فکر، با راه، و با اثر ماندگارشان حضور داشتند. هر قدمی که برداشتند، نه تنها برای امروز، بلکه برای نسل‌های آینده، نقشی روشن به جای گذاشت. اگرچه امروز دل‌ها شکسته است، اما امید از دست نمی‌رود. زیرا خدا زنده است ای مردم؛ و تا خدای زنده هست، راه حق هم زنده است، و چراغ این راه هرگز خاموش نمی‌شود.

این ملت، مردمی نیست که با فقدان یک چهره، از پا بیفتد. خون و یاد بزرگان، در جان تاریخ می‌جوشد و نسل‌ها را به ایستادگی فرا می‌خواند. آن‌که برای خدا بود، از یاد نمی‌رود؛ نامش می‌ماند، راهش می‌ماند، و اثرش در جان‌ها ادامه پیدا می‌کند. هر چه بیشتر دل‌ها را با نور ایمان پرورش دهیم، عزم و صبرمان تقویت می‌شود و پیوستن به نور حق را بیشتر احساس می‌کنیم.

خدا زنده است؛ پس حقیقت، زنده است. راه امام شهید انقلاب زنده است؛ پس امید، زنده است. در هر صبح تازه، در هر لبخند که به یاد آوریم صدای فاتح صبر و استقامت را، در هر دعایی که بر زبان می‌نشیند، ایمان به آینده و قدرت عمل تقویت می‌شود. و تا این ایمان در دل‌ها روشن است، هیچ غروبی، پایان این قصه نخواهد بود. تاریخ، شاهدهی است بر این حقیقت که اراده الهی با اراده انسان مؤمن همسوست و با هم بودن مردم، قدرت بی‌پایانی می‌آفریند.

اگر بخواهیم این پیام را به زبان عمل تبدیل کنیم، باید هر روز با یاد شهداء، با حفظ عزت، با خدمت به هم‌وطنان و با حفظ وحدت، به سوی اهداف روشن انقلاب حرکت کنیم. این مسیریست که دشمنان ایران و اسلام و جنایتکاران آمریکایی-صهیونی از آن میترسند و از آن بیم دارند این جنایتکاران از گام‌های استوار مردم بصیر ایران و راه شهدا بسیار بسیار واهمه دارند و این مسیر باید تا پشیمانی و نابودی مطلق دشمنان ایران و اسلام ادامه یابد.

مجاهدی دیگر

آیت‌الله حاج سید مجتبی‌ی خامنه‌ای
فرزند دوم رهبر شهید انقلاب اسلامی حضرت آیت
الله سید علی خامنه‌ای (رضوان الله تعالی علیه) در سال ۱۳۴۸ در مشهد
دیده به جهان گشود. ایشان درس‌های حوزوی مقدماتی خود را در مدرسه مبارکه
آیت الله مجتهدی تهرانی گذراند و در دوران دفاع مقدس نیز در جبهه حاضر شد.
بعد از جنگ تحمیلی، در سال ۶۸ برای تکمیل درس‌های حوزوی به قم مشرف
شدند و تا اوایل سال ۱۳۷۱ در قم مستقر بود.

پویا شجاعی

دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان
واحد شهید مطهری

سال ۷۱ به مدت ۵ سال به تهران رفت و تحصیلات حوزوی را در آنجا دنبال کرد. سال ۱۳۷۶ با بانوی شهیده زهرا حداد عادل ازدواج کرد و همان سال جهت تکمیل تحصیلات حوزوی برای بار دوم به قم هجرت فرمود. ایشان دروس سطوح عالی را از محضر آیت الله احمدی میانجی، رضا استادی و برخی دیگر از اساتید متبحر قم بهره برد. دروس خارج فقه و اصول را از محضر والد شهیدشان آیت الله العظمی خامنه‌ای (رضوان الله تعالی علیه) و علاوه بر ایشان از محضر آیت الله شیخ جواد تبریزی، شیخ حسین وحید خراسانی، سیدموسی شبیری زنجان، شیخ محمد مؤمن قمی استفاده کرد. ایشان بیش از ۱۷ سال به طور مستمر در تدریس دروس خارج مختلف حضور فعال داشته‌اند. ارائه تقریرات علمی به عربی و پیگیری نکات علمی در قالب اشکال و نقد در ارتباط خارج از درس با اساتید، توجه ویژه برخی بزرگان به ایشان را در پی داشت. نبوغ و استعداد به همراه تلاش و پشتکار همراه با دقت و آزاداندیشی علمی، منجر به تولید نوآوری‌های فراوان و محکم، در منظومه علوم و معارف حوزوی (خصوصاً فقه، اصول و رجال) گردیده است. برخورداری از مبانی فکری منظم و منسجم در مجموعه علوم گردآورده شده اسلامی و ملزم به مبانی خود در تولیدات علمی در مسائل گوناگون، از امتیازات ایشان است. نوآوری در محتوا و سبک تدریس موجب آن شد که درس خارج ایشان در قم به مرور به یکی از پررونق‌ترین دروس خارج حوزه قم تبدیل شود و تا قبل از دوران کرونا و تعطیلی دروس حضوری، بالغ بر ۴۰۰ نفر در درس خارج ایشان شرکت داشتند. در دوران کرونا درس استاد به صورت مجازی برگزار شد و پس از آن نیز به دلیل سکونت ایشان در تهران و محدودیت رفت و آمد به قم، به همین منوال ادامه یافت. در ابتدای سال تحصیلی ۱۴۰۲ بالغ بر ۱۳۰۰ نفر در درس ایشان ثبت‌نام کردند، در این شرایط و در حالی که در نخستین جلسه سال تحصیلی بالغ بر ۷۰۰ نفر در درس شرکت داشتند، ایشان به یکباره خبر تعطیلی درس‌شان را اعلام کرد و از جمع شاگردان حلالیت طلبید. این خبر برای همه شاگردان و سایرین موجب شگفتی بود. بعد از این ماجرا ۱۰۰۰ نفر از طلاب و اساتید قم، در نامه‌ای به محضر رهبر معظم انقلاب درخواست از سرگیری درس ایشان را مطرح کردند و برخی بزرگان قم هم به طور شفاهی همین معنا را خواستار شدند، اما ایشان در دیدار خصوصی با جمعی از شاگردان قدیمی، علت تعطیلی درس را امری معنوی برشمرد که قابل ذکر نیست و در ضمن بر این نکته تأکید کرد که در شرایط پسا کرونا که درس‌های بسیاری از اساتید خوب حوزه کم‌رونق یا تعطیل شده است، اینکه درس ایشان با این تعداد پرشمار برگزار شود، دلیلی ندارد و از جمع حاضر خواستند که مطالبات عمومی و خصوصی برای آغاز درس را متوقف کنند. همچنین ایشان علاوه بر تحصیل و تدریس و سایر اشتغالات حوزوی، ارتباط محکم با برخی مراجع و بزرگان و اساتید حوزوی در قم و مشهد نیز داشتند که قابل توجه است. پیگیری بسیاری از مسائل و دغدغه‌های رهبر شهیدمان در تمشیت برخی امور مهم کشور، از جمله برکات این نوع از روابط محکم و گسترده ایشان بود که به عنوان نزدیک ترین یار در کنار والد و امام خویش سال‌ها امور را پیگیری و دنبال می کردند از جمله جنبه‌های مهم شخصیت آیت الله سیدمجتبی خامنه‌ای، ارتباط با بزرگان اخلاق و عرفان از جمله آیات عظام بهاء‌الدینی، بهجت، کشمیری، شیخ جعفر مجتهدی و طیف گسترده‌ای از مردان معنوی بود. نکته‌ها و ناگفته‌های فراوانی از سلوک معنوی و تهذیب نفس ایشان و تأییدات معنوی بزرگان وجود دارد که در نزد اهل معنا و اطلاع محفوظ است. اشراف ایشان به امور اجرایی کلان کشور و ارتباط نزدیک با بسیاری از کارگزاران ارشد نظام در دوره‌های مختلف و برگزاری جلسات کاری متعدد، تجربه بزرگ و ارزشمندی را فراهم آورده که می‌تواند در آینده منشأ آثار و برکات فراوان باشد. مطالعات گسترده در رشته‌های مختلف دانشی، جلسات مستمر با نخبگان و دستیابی به راهکارهای بنیادین در زمینه‌های مختلف از مسائل خرد و کلان عرصه حکمرانی کشور (از جمله راهکارهای ثبات اقتصادی و ثبات در قیمت کالاهای اساسی، ساختمان‌سازی ارزان، سریع، مدرن و انبوه، تحول نظام کشاورزی و دامداری در ایران، هوش مصنوعی و حمایت از برخی پروژه‌های کلان دانش‌بنیان و...) سرمایه‌ای ارزشمند برای ایران اسلامی ایجاد کرده است.

ایران

همواره سرافراز

علی بیواره

دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان
واحد شهید مطهری

ایران با گستره‌ای از جغرافیا، اقلیم و تنوع فرهنگی، همواره با چالش‌های مختلفی روبه‌رو بوده است. از جانفشانی‌ها و فشارهای اقتصادی تا درگیری‌های نظامی و بحران‌های طبیعی، مردم ایران با اتکاء به ایمان، بصیرت، همبستگی ملی و به‌کارگیری فناوری‌های نوین، توانسته است از بحران‌ها سرفراز بیرون بیاید. این یادداشت با اتکا به تاریخ مقاومت، و با نگاه به راهکارهای عملی مدیریت بحران در دوران جنگ و فشار، به تبیین شیوه‌هایی می‌پردازد که ایران را در برابر چالش‌ها مقاوم‌تر می‌کند.

۱. بنیادهای فرهنگی و معنوی مقاومت

■ ایمان و باور به مشیت الهی: اتکاء به قدرت خداوند و امید به بهره‌گیری از ظرفیت‌های الهی، منبعی برای پایداری روحی و انگیزه‌های عملی فراهم می‌کند.

■ ایثار و همکاری جمعی: فرهنگ خدمت به مردم، بسیج مردمی، و روحیه جهادی در مقابله با بحران‌ها از ارکان اصلی پایدارسازی کشور است.

■ اخلاق کار جمعی و مسئولیت‌پذیری: انگیزه‌های ملی و مسئولیت‌پذیری فردی در احترام به قانون، تعاون در کار و حفظ وحدت ملی، نقش ویژه‌ای دارد.

۲. مدیریت بحران در جنگ و در مواجهه با تهدیدهای

غیرنظامی

■ فرماندهی هماهنگ و جامع: ایجاد ساختارهای فرماندهی واحد، استانداردسازی فرامین، و همکاری بین نیروهای مسلح، انتظامی، خدمات‌رسانی و منابع انسانی برای پاسخ سریع به تهدیدها.

■ بسیج اجتماعی و مشارکت مردم: نقش محوری مردم در پشتیبانی از نیروهای کشور، امدادرسانی، حفظ امنیت و مدیریت منابع ضروری در بحران‌ها.

■ فناوری و اطلاعات: استفاده از سیستم‌های مانیتورینگ، پیش‌بینی خطر، شبکه‌های هوشمند برای مدیریت ترافیک، توزیع منابع و ارتباطات همگام با استانداردهای امنیتی.

۳. درس‌های جنگ رمضان و تجربه‌های دفاعی به عنوان

منابع راهبردی

■ ارزیابی چرخه بحران: تشخیص زودهنگام تهدید، تحلیل آسیب‌پذیری‌ها و طراحی پاسخ‌های چندلایه برای کاهش خسارات.

■ پشتیبانی از زیرساخت‌ها: مقاوم‌سازی ساختمان‌ها، تقویت شبکه‌های انرژی و آب، تأمین امنیت پایدار برای خدمات حیاتی.

■ رسانه و ارتباطات: اطلاع‌رسانی شفاف، مدیریت شایعات و حفظ اعتماد عمومی، به‌کارگیری روش‌های ارتباطی مناسب در زمان بحران.

کودکان مدرسه‌ی ایمان

نازنین ابطحی

دانشجوی کارشناسی آموزش شیعی دانشگاه فرهنگیان
پر دسی شهید باهنر شیراز

هر ذره‌ی خون، فریادِ مظلومیتی‌ست که سکوت زمین را می‌شکند.

بی‌پیرایه‌ترین اسطوره‌ها همینان‌اند؛

کودکانی که هنوز املای مادر را به درستی نمی‌دانند

کودکانی که رنگ بی‌عدالتی‌ها را ندیده بودند

و اما در میان آتش، معنی بی‌عدالتی‌ها را به

تاریخ فهماندند

میناب سوخت،

مدرسه شجره طیبه سوخت

اما در شعله‌های خورش، هزاران حقیقت روشن

خواهد ماند

از همان خاکستری که مدفن یکصد رویا بود لاله زاری

از حقیقت خواهد رست

میناب من

در بزرگی اندوهی که از جانت شعله می‌کشد حتی

ستارگان هم امشب چشمک نمی‌زنند

و روزی،

جهان شرم خواهد کرد از کودکانی که لابه لای رنگین

کمان‌های آرزو نیمکت نشین آینده بودند...

جهان رنگ‌ننگ را بر صورت تاریخ غرب خواهد پاشید

تا آینه‌ها از انسان خجالت نکشند...

فرزندانم

فرماندهان کوتاه قامت

در صفحه‌ای از تاریخ

عدالتی به پا خواهد شد

همانجایی که هیچ دستی

نتواند آبرنگ‌هایتان را

از آغوش رویا بگیرد

میناب من

سرزمین فرماندهان کوتاه قامت

امروز صدای گریهات دریا شد؛

امروز سکوت آسایش را صدای ترک برداشتن خاطر

آسوده‌فرزندانت شکست

امروز باد، بوی ویرانی رویاها را تا دورترین آستانه

آسمان برده است

زمین هنوز لرزان است از گام‌های کوچکی که ناتمام

ماندند،

و باد، بوی دفتر و آبرنگ‌های کلاس اولی‌ها را با خود

به افلاک میبرد

امروز خوشه پروین شاهد خطوط مشق‌های نیمه‌کاره

ای بود که در خون جا ماند.

وقتی جهان در مرز تماشااست

و تیرهای بی‌نام، بر پیشانی لبخند می‌نشینند

کدام دلی تاب شنیدن نام تو را دارد، تویی که در

آغوش ماه مهمانی خدا بال‌های پروازت را به عرش

گشودی

آفتاب قسم خورده بود که بر چشمان تو بتابد،

اما غروب چه زود رسید... با پرچم سیاهی که از غرب

آمد...

آه، آمریکای جنایتکار

تویی که با فریاد‌های آتشی که از میان آهن

برمیخواست و چنگال‌هایش را در پشت آرزو فرو

می‌کرد و

رویاها را می‌بلعید و خون‌فرداها را می‌مکید کودکی

را کشتی، که در میان رنگین‌کمان آرزوهایش مشق

فردا را تمرین میکرد

صدای بودنش را در گلوگاه تاریخ چه می‌کنی؟

از خاک میناب تا افلاک معنا،

کلاسِ درسِ آن روزِ زمانِ ایران بود
 وطنم شعله بیداری جاویدان بود
 لاله ها بر تن خاکستر مرگ آشفته
 درد بر دختِ فطِ دارِ سَفَن ویران بود
 قاتلِ فاطمه آسوده فرزندِ نام
 تکه ای آهنِ فاکستری و بی جان بود
 در هیاهوی پر از شادی بازی هایش
 بازی شاپرکی گوشه یک ایوان بود
 رنگ موهای بومِ بافته اش فوئین بود
 بغضِ ها روی گلو زخمِ نفس گیران بود
 رنگ ها از در و دیوار فرو ریفته بود
 این غم انگیزترین فاطره در دیوان بود
 زنگ افتر همگی درسِ معلم بودند
 درس تکرارِ همین داغِ دل و ایمان بود

کلاسِ درسِ آن روز...

نازنین ابطحی

دانشجوی کارشناسی آموزش شیمی دانشگاه فرهنگیان
 پردیس شهید باهنر شیراز

ذوالفقار ایمان

آرمان قربانی

دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان
واحد شهید مطهری

وقتی از ذوالفقار ایمان سخن می‌گوییم، از نیرویی حرف می‌زنیم که از درون انسان برمی‌خیزد؛ نیرویی که ترس را می‌شکند، محاسبه را عمیق‌تر می‌کند و انسان را از تسلیم شدن در برابر هیمنه ظاهری باز می‌دارد. در چنین میدان‌هایی، پیروزی فقط به معنای غلبه نظامی نیست؛ گاهی پیروزی، حفظ کرامت است. گاهی، شکست نخوردن در برابر زور است. و گاهی، ایستادن یک ملت، خود بزرگ‌ترین فتح است.

ایران اگر امروز بر مواضع خود پافشاری می‌کند، از سر ماجراجویی نیست؛ از سر تجربه تاریخی است. ملتی که هزینه استقلال را پرداخته، به راحتی تن به تحقیر نمی‌دهد. در مقابل، آمریکا اگر هنوز زبان تهدید را برمی‌گزیند، باید بداند که دوران یک‌جانبه‌گرایی رو به پایان است. جهان ساده‌انگارانه گذشته نیست؛ ملت‌ها بیدار شده‌اند و می‌دانند که امنیت واقعی از دل احترام متقابل می‌گذرد، نه از لوله تفنگ.

ذوالفقار ایمان، در این میان، همان سلاحی است که نه زنگ می‌زند و نه می‌شکند. سلاحی که در دست ملت مؤمن، به جای نابودی، بازدارندگی می‌آفریند؛ به جای تسلیم، عزت می‌آورد. و این شاید مهم‌ترین پیام روزگار ما باشد: آن کس که به خدا تکیه دارد، از هیبت هیچ امپراتوری نمی‌لرزد.

در روزگاری که آسمان منطقه از دود تهدید و باروت تنش تیره شده، بار دیگر حقیقتی کهن و شکست‌ناپذیر در برابر چشم‌ها قد می‌کشد: این که ملت‌ها تنها با سلاح آهنین نمی‌ایستند، بلکه با ذوالفقار ایمان قد می‌کشند. جنگ ایران و آمریکا، اگر چه در ظاهر میدان قدرت‌های نظامی و محاسبات سیاسی است، اما در عمق خود نبردی است میان اراده‌ها؛ میان ملتی که بر سر باور خود ایستاده و قدرتی که می‌خواهد اراده‌اش را بر جهان تحمیل کند.

ایران، در این صحنه، تنها یک جغرافیا نیست؛ یک هویت است. هویتی که از دل تاریخ مقاومت برآمده، با خون شهدا آبیاری شده و با صبر مردم به درختی تنومند بدل گشته است. آمریکا نیز تنها یک دولت نیست؛ نماد نظامی است که سال‌هاست می‌کوشد با فشار، تحریم، تهدید و جنگ روانی، ملت‌ها را به زانو درآورد. اما تجربه نشان داده است که هر جا ایمان با عقلانیت و عزت همراه شده، این فشارها نه تنها کارگر نیفتاده، بلکه به تقویت روح مقاومت انجامیده است.

ذوالفقار، در فرهنگ ما، تنها یک شمشیر نیست؛ نشانه عدالت، شجاعت و حق‌طلبی است.

تیغ خلیل

مهدی کارگر

دانشجوی کارشناسی آموزش زبان و ادبیات فارسی
دانشگاه فرهنگیان واحد شهید مطهری

پشتِ سدِ نفستِ کینه‌ات انباشته است
دوره‌ات رد شده و دورِ بَرَتِ داشته است

خواستی پاک کنی از صفحات ایران را
جوهر غیرت این طایفه نگذاشته است

نام ما بیرقی از شور برافروخته و
خاک ما آتشی از عشق برافراشته است

فکر کردی که به یک موشک و بس...؟ ای‌والله!
ایل ما را یلِ پوچ تو چه پنداشته‌است؟

باز هم آتش نمرود به پا هست اما
زل بزن! تیغ خلیل است که گل کاشته است

صدای ملت

یوسف میری

دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی
دانشگاه فرهنگیان واحد شهید مطهری

فراتر از کلمات، از قلب‌ها به قلب‌ها می‌رسد: «ما هستیم. ما ملتی یکپارچه و استواریم. ما برای حفظ این خاک مقدس، این میراث گران‌بها، و این آرمان‌هایی که به آن باور داریم، تا پای جان ایستاده‌ایم.» این حضور، تبلور واقعی امید است؛ امیدی که حتی در سخت‌ترین شرایط نیز ریشه‌هایش عمیق‌تر می‌شود و نشان می‌دهد که مقاومت، تنها در میدان نبرد مسلحانه خلاصه نمی‌شود، بلکه در پیوستن اراده‌ها، همبستگی قلبی و قدم‌های استوار ملتی است که پشت به پشت هم ایستاده‌اند.

این حضور میدانی و فعال، در واقع، ادامه‌ی همان روح بلند ایستادگی و حماسه است که در «جنگ رمضان» به شکلی دیگر، متجلی شده است. ملت، با همین حضور سبز و پرامیدش، خود خط مقدم دفاع از هویت، استقلال و کرامت انسانی است. این همان سرمایه‌ی اجتماعی بی‌بدیلی است که هیچ قدرتی توان مقابله با آن را ندارد و مهر تأییدی است بر این حقیقت که دفاع از وطن، از عمق احساس تعلق پاک هر ایرانی به این سرزمین کهن نشأت می‌گیرد و در عمل، تجسم می‌یابد.

نقش مردم در این صحنه، نقشی محوری، تعیین کننده و بی‌جایگزین است. هر حضوری در خیابان، هر مشارکت در برپایی و فعالیت موبک‌ها، هر مشتم گره کرده، تار و پودی است که بافت مستحکم دفاع از وطن را می‌سازد. صدای ملت، از همین تجمعات پرشور، از همین پیوندهای انسانی

رمضان امسال، فقط ماه روزه و نیایش نیست؛ ماه حضور ملت است. در خیابان‌ها، در قلب شهر، و در کنار موبک‌هایی که نشان همدلی و سخاوت‌اند، مردم ایران معنای واقعی «بودن» و «اثرگذاری» را به نمایش می‌گذارند. این حضور، صرفاً یک تماشای منفعلانه نیست؛ حضور ملت، خود یک پیام روشن و یک اقدام مؤثر است. هر قدم در خیابان، هر همکاری در موبک، نه تنها نشانه‌ی زنده بودن جامعه، بلکه گواهی بر پویایی و اراده‌ی جمعی برای ساختن آینده‌ای بهتر است.

وقتی ملت در خیابان‌ها حضور دارد، این حضور، لایه‌های عمیق‌تری از هویت و تعلق را آشکار می‌سازد. این همان پیامی است که

فردای وطن

محمد مهدی برزنده

دانشجوی کارشناسی آموزش امور تربیتی دانشگاه فرهنگیان
واحد شهید مطهری

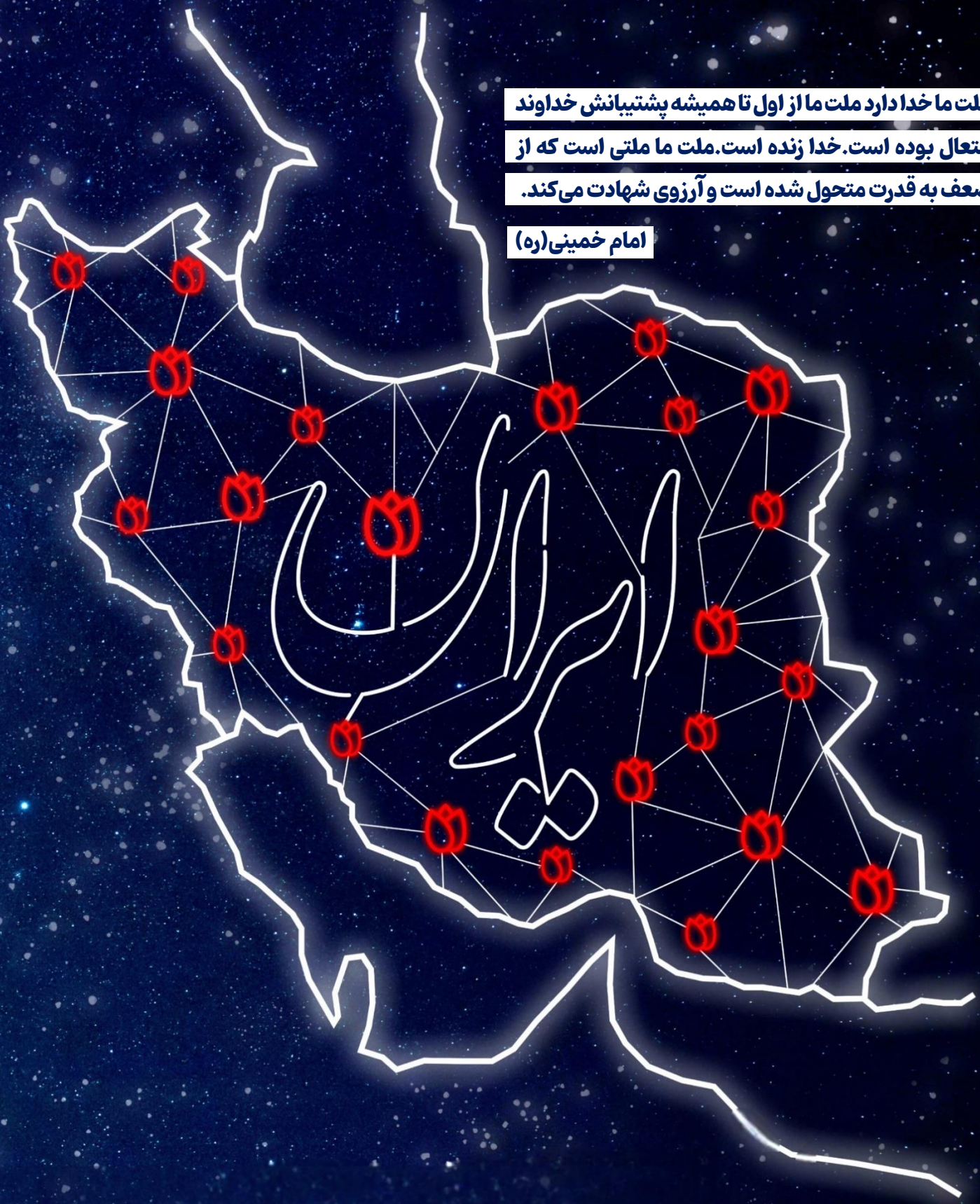
از دل ایمان و مقاومت، طلوعی دیگر بر فراز سرزمین ما خواهد نشست. دفاع پاسخی بود به سراسیمگی بی‌هدف دشمن جنایتکار پلید، اما آوای پیروزی ما به ندای امید پاسخ خواهد داد. ما خیلی از عزیزان این وطن را از دست دادیم؛ اما سرفراز میمانیم و این سرفرازی، نشانه‌ی قدرت همبستگی امروز ماست. دستاوردهای بزرگ امروز ما بی‌وقفه کشور را رو به جلو می‌راند و ما را به اهداف و آرمان‌های امام شهیدمان نزدیک خواهد کرد: مدارس و دانشگاه‌هایی که دوباره دلاورمردان و شیرزنان غیور و با ایمان را پرورش خواهند داد؛ شبکه‌های فناوری و ارتباطاتی که گوهر اتصال را به هر خانه خواهند رساند؛ صنایع نوین و پتروشیمی که اقتصاد مقاومتی را به واقعیت تبدیل خواهند کرد؛ و همچنین نیروهای انسانی الهام‌بخش که با ایمانی راسخ، آینده را می‌سازند. ما با اتکا به تجربه‌های دیروز و ایمان به توانمندی‌های امروز، به سبزی فکندن گام‌های بلند در مسیر توسعه امیدواریم. ایمان، تلاش، همدلی و همبستگی، گام‌های پی در پی در مسیر فردای روشن‌اند. ما از یاد شهیدان و ایثارگران الهام می‌گیریم تا هر روز با عهدی تازه، وطن را به افق‌های بلندتری هدایت کنیم. این فردا، ثمره همدلی ملت و خون شهدا خواهد بود؛ فردا، حاصل اراده‌ی ملتی است که حتی در سختی‌ها نیز به آینده می‌اندیشد و در برابر ظلم مستکبران سکوت نمی‌کند. بی‌تردید، فردای ما با «کار»، «علم» و «اخوت» ساخته می‌شود؛ و هر روز درخشان‌تر از دیروز خواهد بود اگر راه و آرمان‌های امام شهیدمان را الگو و چراغ مسیر خود قرار دهیم. و اینک با تکیه بر ایستادگی ملت و ایمان راسخ، فردا را با عزت و توانمندی می‌سازیم. هر گام ما، پژواک اراده‌ای است که امنیت، علم و همدلی را به هم پیوند می‌زند. فردای وطن با دل‌های استوار و دست‌های پر از تجربه می‌درخشد؛ این ایمان و پایداری، آینده را به افق‌های دور می‌برد و نشان می‌دهد که ما هنوز مقاوم و عزتمندیم.

ملت ما خدا دارد ملت ما از اول تا همیشه پشتیبانش خداوند
متعال بوده است. خدا زنده است. ملت ما ملتی است که از
ضعف به قدرت متحول شده است و آرزوی شهادت می‌کند.

امام خمینی(ره)

راه های ارتباطی با نشریه آوای اندیشه در
بستر ایتا به نشانی @avayeandisheh و
@nevisandegi_motahari است.